

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Om dækningsafgift).

Fremsat den 22. februar 1967 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967, foretages følgende ændringer:

1. I § 23 A, stk. 1, tilføjes som nyt 3. punktum: „Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal svares, når den omhandlede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.“

2. I § 23 A, stk. 2, 1. punktum, ændres „5“ til: „10“.

3. I § 23 A, stk. 2, 2. punktum, ændres ordene „stk. 1, 2. punktum,“ til: „stk. 1, 2. og 3. punktum,“.

4. I § 23 B indføres efter ordene „promillerens størrelse“ ordene: „samt beslutning af den i § 23 A, stk. 1, 3. punktum, omhandlede art“.

§ 2.

Uanset bestemmelsen i § 23 B i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme som ændret ved nærværende lov kan beslutninger af den i nævnte lovbestemmelse omhandlede art træffes indtil den 30. april 1967 med virkning fra og med skatteåret 1967-68.

§ 3.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1967-68.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 23 A i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme kan kommunalbestyrelsen i alle kommuner — bortset fra amtskommuner — bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendommers forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der ved-

rører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. Dækningsafgiften svares af forskelsværdien med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 5.

Da det imidlertid må antages — bl. a. på grundlag af nogle af Københavns kommune foretagne beregninger — at en dækningsafgift beregnet med 5 promille ikke i rimeligt omfang vil modsvare de

udgifter til gader, veje, parkeringspladser, kloakering, brandvæsen, civilforsvar o. l., som ejendomme af den omhandlede art påfører kommunerne, foreslås overgrænsen for promillens størrelse forhøjet til 10.

Endvidere har man fundet det naturligt at åbne adgang til, at også ejendomme, der i mindre omfang anvendes til erhvervsformål, inddrages under dækningsafgiftspligten, dog således at det vil være en betingelse for denne pligt, at mindst en

fjerdedel af forskelsværdien (bygningensværdien) anvendes til kontor, forretning m. v.

Da det må påregnes, at det vil kunne blive vanskeligt for kommunerne at træffe de fornødne beslutninger om opkrævning af dækningsafgift efter de nye regler inden den frist, der er fastsat i den kommunale ejendomsskattelov, foreslås fristen som en overgangsordning forlænget indtil den 30. april 1967.

Nuværende affattelse af den kommunale ejendomsskattelovs §§ 23 A og 23 B.

§ 23 A. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen.

Stk. 2. Dækningsafgift af de i stk. 1, 1. punktum, omhandlede ejendomme svares af forskelsværdien med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 5. Dækningsafgift af de i stk. 1, 2. punktum, omhandlede ejendomme svares med samme promille af den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen.

Stk. 3. Såfremt der af en i henhold til nærværende paragraf dækningsafgiftspligtig ejendom svares ejendomsskyld til kommunen, svares der kun fuld dækningsafgift af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, som beløbsmæssigt overstiger den til grund for beregningen af ejendomsskylden liggende forskelsværdi. Af den del af forskelsværdien, der beløbsmæssigt svarer til den til grund for beregningen af ejendomsskyld liggende forskelsværdi, svares der dækningsafgift med det beløb, hvormed dækningsafgiften måtte overstige ejendomsskylden.

Stk. 4. Dækningsafgift i henhold til denne paragraf kan ikke opkræves af ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

Affattelse som ændret ved lovforslagets § 1.

(Ændringerne kursiveret).

§ 23 A. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. *Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal svares, når den omhandlede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.*

Stk. 2. Dækningsafgift af de i stk. 1, 1. punktum, omhandlede ejendomme svares af forskelsværdien med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 10. Dækningsafgift af de i stk. 1, 2. og 3. punktum, omhandlede ejendomme svares med samme promille af den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen.

Stk. 3. Såfremt der af en i henhold til nærværende paragraf dækningsafgiftspligtig ejendom svares ejendomsskyld til kommunen, svares der kun fuld dækningsafgift af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, som beløbsmæssigt overstiger den til grund for beregningen af ejendomsskylden liggende forskelsværdi. Af den del af forskelsværdien, der beløbsmæssigt svarer til den til grund for beregningen af ejendomsskyld liggende forskelsværdi, svares der dækningsafgift med det beløb, hvormed dækningsafgiften måtte overstige ejendomsskylden.

Stk. 4. Dækningsafgift i henhold til denne paragraf kan ikke opkræves af ejendomme, der er fritaget for grundskyld i henhold til § 7.

Stk. 5. Såfremt en ejendom som følge af ændring i anvendelsen af denne overgår til eller ophører med at skulle svare dækningsafgift efter nærværende paragraf, sker dette ved udgangen af det kvartal, hvori ændringen har fundet sted.

Stk. 6. Vurderingsrådene skal på kommunalbestyrelsens begæring foretage de fordelinger af ejendomsværdien og grundværdien, der er fornødne for beregningen af den her omhandlede dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.

Stk. 5. Såfremt en ejendom som følge af ændring i anvendelsen af denne overgår til eller ophører med at skulle svare dækningsafgift efter nærværende paragraf, sker dette ved udgangen af det kvartal, hvori ændringen har fundet sted.

Stk. 6. Vurderingsrådene skal på kommunalbestyrelsens begæring foretage de fordelinger af ejendomsværdien og grundværdien, der er fornødne for beregningen af den her omhandlede dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse *samt beslutning af den i § 23 A, stk. 1, 3. punktum, omhandlede art* skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.